

Iedet fra Baadens Førelse. Følgen deraf var, at da der kom en Kastervind, kæntrøde Baaden, og Sagen kunde kun takke sin Svømmefærdighed for, at han blev reddet og sat i Stand til at redde nogle af Baadsmændstabet, medens Størstedelen dog druknede. En anden Gang afgik en Baad fra Suderø med Posten til Skus. Det er et meget farligt Færvand, men det var udmerket smukt Veir. Mandstabet var allerede, da man gik fra Suderø, mindre ædru; da de imidlertid kom til Skus, bleve de trakterede og bleve som Følge deraf endnu mindre ædru. Efterat Baaden var tagen deraf, har man siden aldrig hørt Noget om den, og der er megen Rimelighed for, i det Mindste antages det almindeligt paa Færøerne, at Ulykken dengang skete, fordi Mandstabet ikke var ædru. Det er imidlertid ikke alene Fisseriet, som fører Færingerne ud paa Havet. Da Færøerne bestaa af et Komplex af Der, og alle Bygdslagene saa godt som ligge ved Vandet, sker al Kommunikation paa Færøerne tilbaads. Ogsaa derved er det nødvendigt for Mandstabet at være ædru, for at der ikke ogsaa ved disse Leiligheder skal ske Ulykker. Hvad dette Lovforslag angaar, da vil jeg atter gjentage, hvad jeg begyndte med, at det gjentagne Gange har været til Forhandling i Lagthinget, og at det der ligesom hos alle forstandige Færinger har vundet enstemmig Tilslutning, idet dets Vedtagelse anses for at være et Livsspørgsmaal for Verne. Regjeringen tog Sagen for paa Lagthingets Initiativ og foreslog en Forhøielse af Sjendelsen for Bevilling til Brændevinshandel til 800 Kr.; men Lagthinget var bestemt paa at gaa endnu høiere, og der blev vundet et Flertal i Lagthinget for en Forhøielse af indtil 1500 Kr., navnlig for at komme disse Filialhandlere i Bygderne til Livs, for at gjøre det umuligt for dem at holde Brændevinshandel paa disse mange Steder. Medens dette var til Forhandling i Lagthinget, bleve alle Kjøbmændene med Undtagelse af dem paa Suderø — det var ikke dem paa Østerø, som det ærede Medlem her lige overfor (Th. Kruse) har omtalt — enige om at indlevere deres Bevillinger til Annulation af Amtet, under den tause Betingelse, at Lagthinget ikke vilde gaa saa høit som paa-tænkt, nemlig til 1500 Kr., da dette ogsaa vilde have en hæmmende Indflydelse paa de Handelssteder, hvor man ikke passede at affaafe Handelen, nemlig paa de Steder, hvor den havde været allerede paa den kongelige Handels Tid, nemlig i Thorshavn, paa Nordersøerne og Suderø, men ikke i Vestmanhavn. Da Kjøbmændene havde gjort dette Skridt, var der egentlig ikke nogen Grund til at forhøie eller fravige den tidligere Afgift, der var erlaagt for at drive Brændevinshandel paa Færøerne; thi nu ligger det for deres Bekom-mende i Amtets og Kommunalbestyrelsens Haand at forhindre, at der bliver oprettet Filialer paa de Steder, hvor der nu ikke eksisterer Brændevins-

handel. Men da Kjøbmændene paa Suderø ikke være villige til at gjøre det Samme som Kjøb-mændene paa de andre Der, troede man dog, at man maatte forhøie Afgiften for Brændevinshandel noget betydeligt og man blev da staaende ved 500 Kr., fordi man derved troede i det Mindste at kunne umuliggjøre to af disse Smaahandlere paa Suderø, som ligge paa et meget farligt Sted, nemlig i Bygdslag, hvorfra der sker Overfart til Sandø og Skus over et af de farligste Fær-vande, hvor der som sagt er forgaaret mange Baade, og hvor der let kan opstaa Ulykker, naar Mandstabet, som skal gaa med Baaden, ikke er i fuldstændig ædru Stand. Et æret Medlem her (Jaaborg) udtalte, at han ikke havde fuldstændig Tillid til Færøernes Lagthing. Ja, jeg vil ogsaa indrømme, at dette kan være grundet, naar det ærede Medlem havde sagt angaaende Sager, der ikke specielt have Hensyn til Færøerne; men jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan udtale dette med Hensyn til Sager, som ere fuldstændig lokale paa Færøerne, og som vedrøre Færøernes Forhold. I saa Henseende maa virkelig det færøiske Lagthing om Nogen være berettiget til at udtale en begrundet Anskuelse, og hvor der ikke hos noget af dets Medlemmer er opstaaet Tvivl om baade det Berettigede, Unnskelige og Gavnlige i Forslaget, der kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan have Noget at indvende imod, at Færingerne ville paalægge sig selv en saadan Indskrænkning som den, dette Lovforslag sigter til. Jeg vil sige, at, dersom Lovforslaget ikke bliver til Lov, vil der komme til at hvile, paa hvem det nu er, der er Skyld deri, et tungt Ansvar ligeoverfor Færingerne. — Der er af et Par ærede Medlemmer udtalt Forundring over, at der i § 4 er bestemt Bøder og Straf for at udstjænke Brændevin gratis, men jeg skal bede om, at man vil lægge Mærke til, at der staar: „i sit Handelslokale eller noget til samme hørende Rum“. Der er aldeles Intet til Hinder for, at Handelsmanden byder sin Kunde ind i sin egen Stue og der trakterer ham med Brændevin. Det anses netop for at være Begyndelsen til Fordærvelsen, at der foregaar Brændevinsudskjænkning i Butikken. Det begyndte fra Kjøbmandenes Side som et Løffemiddel for Kunderne, men det er nu blevet til en ren Plage ogsaa for Kjøbmændene, thi det er nu kommet saa vidt, at Enhver, der kommer for at kjøbe eller sælge, kommer med den sikkre Forventning at faae en eller flere Snapse, og han bliver meget misfornøiet, naar han ikke faar det. At Kjøbmanden naturligvis ikke gjør dette gratis, vil jeg bede ærede Medlemmer være visse paa, thi han gjør det enten, fordi han derved haaber at affaete noget mere, eller idet han tager Avance paa andre Varer. Jeg skal fremhæve, at det ikke er alene den bedre Del af Befolkningen, der er fuldstændig imod denne Skik, men tillige Kjøbmændene selv, og Alle ere enige